

der ligger en ikke ringe Opmuntring for den højtærede Minister til at tage den Sag op i den Omstændighed, at han kan paa-regne, at der fra alle Forsikringsselskabers Side her i Landet — og det er jeg berettiget til at sige, da jeg er Formand for Foreningen af Repræsentanter for Assuranceselskaber her i Landet i et Antal af vistnok 140 Selskaber — ikke vil blive rejst nogen Indvending eller Hindring mod det principielle i denne Sag, men at et saadant Lovforslag tværtimod vil blive hilst med Glæde; i saa Henseende kan jeg da ogsaa henvise til de Forhandlinger, som ere blevne førte i „Forsikringsforeningen“ derom, som foreligge i stenografisk Referat, Forhandlinger, som den højtærede Finansminister muligvis senere vil finde Anledning til at gøre sig bekendt med. Det er muligvis dog ikke paa urette Sted i al Korthed at berøre, at Klagerne paa dette Omraade især have vedrørt Livsforsikringsomraadet, medens man ikke kan sige, at der paa Skadeforsikringsomraadet — altsaa i Modsætning til Livsforsikringsomraadet — er kommet væsentlige Ulemper til Syne, i alt Fald ikke fra de udenlandske Selskabers Side. Naar jeg skulde udtale min personlige Mening, tror jeg næsten, at paa Skadeforsikringens Omraade er det i de senere Aar snarere paa den danske Forsikringsvirksomheds Side, at der har kunnet være Anledning til at savne Lovgivningsbestemmelser i den Henseende, vistnok en Følge af, at vi jo desto værre stadig mangle en Aktielov. Paa Livsforsikringsomraadet er det derimod ganske vist en ikke ringe Mangel for det forsikrede Publikum, at der mangler betryggende Bestemmelser, som det ingenlunde vil være vanskeligt at tilvejebringe. Jeg skal i saa Henseende henvise til den gældende svenske Forsikringslovgivning, som nu har bestaaet i en halv Snes Aar; den er liberal i enhver Henseende over for Selskaberne, men ikke desto mindre byder den de forsikrede en ikke ringe Betyggelse. Det var værd at tage det op til Undersøgelse, om vi ikke i alt Fald som foreløbig Forholdsregel kunde træffe Bestemmelser svarende til dem, der gælde i Sverige, og som jeg tror have været til almindelig Tilfredshed der. Som Forholdet er nu, er det uheldige navnlig dette, at et udenlandsk Forsikringsselskab kan trække sin befuldmægtigede tilbage her fra Landet og henvise de forsikrede til at sende deres Præmie til Udlandet og saa derefter, naar de ikke gøre det — hvad jo mange ikke ville gøre allerede af fuld-

stændigt Ukendskab til den Fremgangsmaade, der skal følges i saadanne Tilfælde, hvilket Erfaringen ogsaa har vist — uden videre udslette deres Livsforsikring, hvorefter de forsikrede staa uden nogen som helst Beskyttelse. Dette kunde afhjælpes dels ved Fordringen om, at der — som i Sverige — til enhver Tid skal være en Generalagent for Selskabet her i Landet, og at han ikke fritages for sine Forpligtelser som Generalagent, før der er udnævnt en ny, og dernæst ved, at der stilles et Depositum fra det paagældende Selskabs Side, til hvilket man kan holde sig for det Tilfælde, at vedkommende Selskab trækker sig tilbage her fra Landet. En saadan Bestemmelse mangler i øvrigt den svenske Forsikringslovgivning, men er til Gengæld i meget betryggende Former foreslaaet i den af den norske Kommission for Aktie- og Forsikringsselskaber foreslaaede Lov, som ganske vist om kort Tid vil blive gældende Lov i Norge.

Da dette Emne maa siges slet ikke at staa i nogen direkte Forbindelse med det Lovforslag, vi her have til Vedtagelse, og kun er kommet frem i Anledning af den Bemærkning, som Udvalget har været enig om at indføre i Betænkningen og de faa Bemærkninger, den højtærede Minister i den Anledning fremsatte, skal jeg ikke komme længere ind derpaa, men kun gentage min Tilfredshed over, at Udvalget har fundet Anledning til at fremkomme med en saadan Udtalelse, og at den højtærede Minister har udtalt sin Tilslutning til Tanken, og jeg kan altsaa kun tilføje, at fra Forsikringsvirksomhedens Side her i Landet vil Forslag om en saadan Lovgivning, naar den grundes paa liberale Principper, som vort Forsikringsvæsen jo i det hele taget glæder sig ved at arbejde under her i Landet, ikke blot ikke møde nogen Modstand, men ganske sikkert endogsaa kunne regne paa en for Sagens Fremme og dens Tilendbringelse ikke uvæsentlig Tilslutning.

Ordføreren (Alberti): Jeg tror ikke, det ærede Medlem (Bramsen) har Ret, naar han mener, at Vaabnet i Kampen mod de andre Selskabers Konkurrence skulde være slaaet Statsanstalten ud af Haanden derved, at Lovforslaget ikke bliver til en vedvarende Lov, men kun til en Lov, der er gældende for en vis Tid. Derimod kan jeg naturligvis gerne indrømme, at Vaabnet vilde være stærkere, hvis Lovforslaget gjaldt for en længere Række af bestemte Perioder, end det